

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

O poezie inedită a lui Mihai Eminescu?

Dr. Ionel Novac

Nu cu mult timp în urmă am primit ediția a doua, revăzută și adăugită, a cărții „Cei patru titani ai neamului românesc”, căreia autorul, istoriograful, filologul și cercetătorul Ivan Birta, din motive personale invocate chiar din primele pagini, îi adaugă subtitlul „din seria <Cărți interzise de Academia Română>”. Tipărită la Berlin în condiții grafice deosebite, cartea include o serie de documente (îndeosebi manuscrise și fotografii), inedite sau mai puțin cunoscute până acum literaturii de specialitate, adunate și arhivate de autor în patru fonduri: fondul Mihai Eminescu (o fotografie, două manuscrise Eminescu și un manuscris Alexandru Cazaban), fondul Nicolae Iorga (peste 60 de documente olografe și cinci fotografii), fondul George Enescu (30 de piese reprezentând diverse fotografii, partituri, programe ale concertelor, o scrisoare și o carte poștală olografe, medalia Centenarul nașterii) și fondul Constantin Brâncuși (una din dubletele sculpturii în bronz, „Muza adormită”, neevaluată încă, o fotografie alături de compozitorul Erik Satie, un portret în ulei realizat de pictorul Mihai-Călin Asan și un „grup statuar Brâncuși” datând din 1937).

Deși documentele incluse în carte prezintă un interes deosebit, aducând noi date în biografiile și operele celor patru iluștri reprezentanți ai culturii românești, în rândurile ce urmează mă voi opri doar la unul singur, manuscrisul poeziei „Stihuri de plop”, atribuit poetului Mihai Eminescu.

Pentru început, redau poezia, așa cum a fost ea transcrisă de Ivan Birta, în baza manuscrisului deținut:

Stihuri de plop
Trunchiul geme în pământ,
Sufletul se zbate-n vânt,
Că se zbate-n
Patru vânturi, deșteptate.
Fără piatră de mormânt
Plopu-i codrul nostru sfânt.

A trecut prin dreptul lui
În genunchi, umil, silhui,
Și copil al nimănui,
(Plopul nu știa să-i spuie),
Pironit în patru cuie,
Pe o cruce,

Neputând-o pe umeri duce.
Am aflat, precum a spus
Scrișul, că era Isus.

Plopii ce-au grăit azi noapte
În murmur de-ascunse șoapte?
Cânta parcă un norod
Stihuri, parcă de prohod.

I-auzi și, se frământa
Plopul la-ntrebarea ta.

Inimile ni s-au strâns,
Plopii n-au cântat, au plâns.

Corbii trec prin ei convoaie
Și pe fulgere și ploaie.
Plopii-ar vrea să se-ncovoaie,
Dar nu pot atâta vreme
Rădăcina cât le geme!

Potrivit autorului cărții, manuscrisul poeziei „Stihuri de plop” a aparținut scriitorului și politicianului Corneliu Vadim Tudor și a fost cumpărat de la fiicele acestuia, în 2021¹. Așa cum se știe, Corneliu Vadim Tudor a fost și un pasionat colecționar, obiectele rare adunate de acesta de-a lungul anilor, între care și o mască mortuară a lui Mihai Eminescu, fiind scoase la vânzare, imediat după moartea sa, în cadrul a trei licitații organizate de o cunoscută casă de profil din București.

Manuscrisul în cauză are dimensiunile 218x148 mm și este înrămat. De ce nu a fost inclus și acesta în loturile scoase la vânzare de familie la doar câteva luni după decesul lui Corneliu Vadim Tudor, fiind vândut abia după șase ani, rămâne deocamdată un mister. Sau a fost cumpărat direct de la posesor, „ușor iritat că nu l-a putut descifra și transcrie”, așa cum revine și precizează câteva pagini mai departe autorul²?

După ce face o analiză succintă³ atât asupra formei manuscrisului (caligrafie), cât și a conținutului acestuia (rimă, mesaj), Ivan Birta ajunge la concluzia că poezia a fost scrisă de Mihai Eminescu „în anii de tinerețe, înainte ca autorul să fi împlinit vârsta de 20 ani. Acest lucru rezultă din modul caligrafic de scriere, mărunț, pentru care era nevoie de o vedere perfectă, dar și datorită prezenței unui scris ceva mai neîngrijit, redactat în manieră non-conformistă... Aparentele stângăcii de rimă ar putea fi și o dovadă a faptului că în fața noastră se află una dintre primele creații eminesciene. Deși a corectat textul, autorul n-a mai revenit asupra formei finale a poeziei, bilețelul pe care a fost scrisă poezia fiind probabil uitat într-un colț din vestita-i ladă de cărți și manuscrise”⁴.

Oricare ar fi modalitatea de achiziție a manuscrisului, meritul domnului Ivan Birta este acela de a-l fi transcris și introdus în circuitul public, contribuind astfel la îmbogățirea operei eminesciene cu încă o poezie necunoscută până acum⁵. Rămâne însă ca acest manuscris să fie analizat și validat și de către alți eminescologi și grafologi, pentru a fi înlăturate orice dubii privind autenticitatea sa.

¹ Ivan Birta, Cei patru titani ai neamului românesc, Berlin, 2022, pag. 15

² Idem, pag. 45

³ Spre deosebire de expertizarea manuscrisului cu axiomele eminesciene, pe care o face pe cuprinsul a zece pagini (pag. 35-44)

⁴ Ibid, pag. 45-46

⁵ Vezi și Dan Toma Dulciu, „Idilă modernă”, O poezie necunoscută a lui Eminescu sau o pastişă a unui autor anonim?, 2016 https://www.academia.edu/27250278/Idil%C4%83_modern%C4%83_poezie_eminescian%C4%83_necunoscut%C4%83

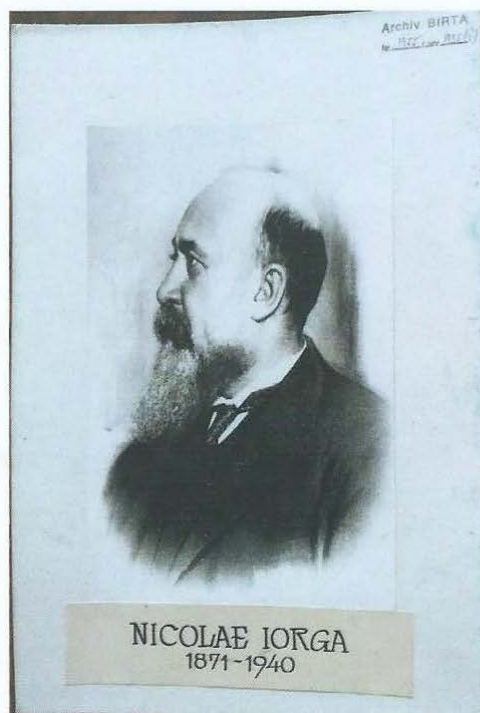

Ivan B I R T A

CEI PATRU TITANI AI NEAMULUI ROMÂNESC
(din seria „Cărți interzise de Academia Română”)

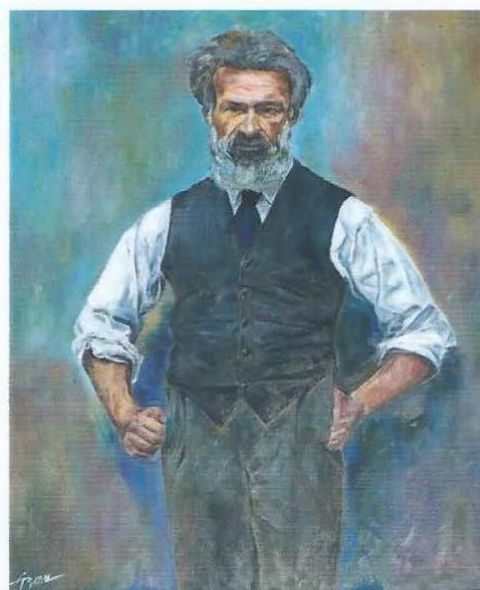
Mihai Eminescu la 19 ani (1850-1889)

Nicolae Iorga la 65 ani (1871-1940)

George Enescu (1881-1955)

Constantin Brâncuși (1876-1957)

Berlin, 2022

(Ediția a II-a – revăzută și adăugită)

